

בש"פ 1820/18 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1820/18

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור ובקשה לעיכוב ביצוע על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בתיק ע"ח 62993-01-18 שניתנה ביום 28.2.2018 על ידי כב' השופטת העמיתה מרים סוקולוב

בשם העורר: עו"ד אבי עמירם
בשם המשיבה: עו"ד חיים שוייצר

החלטה

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופטת מ' סוקולוב) מיום 28.2.2018 בגדרה התקבל ערר על החלטתו של בית משפט השלום בתל אביב-יפו (כב' השופט ד"ר ש' אבינור) מיום 26.2.2018 בעניין תנאי צו פיקוח זמני לפי חוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006.

1. המבקש הורשע ביום 17.2.2016 בין היתר בעבירות של פרסום והצגת תועבה שבה דמותו של קטין לפי סעיף 214(ב) לחוק העונשין (להלן: חוק העונשין); סחיטה באיומים לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין; וחדיירה לחומר מחשב כדי לעבור עבירה אחרת לפי סעיף 5 לחוק המחשבים, התשנ"ה-1995. בית המשפט (כב' השופט ד"ר ש' עמוד 1

אבינור) גזר על המבקש 40 חודשי מאסר בפועל (ת"פ 14-11-19578), אך בערעור שהוגש נקבע כי ארבעה חודשים שהוטלו עליו בגין עבירת הפרסום והצגת תועבה ירצו בחופף לעונש המאסר שהוטל בגין העבירות האחרות, כך שבסופו של יום המבקש ירצה 36 חודשי מאסר בפועל (עפ"ג 16-09-25430).

2. ביום 12.9.2017, יום שחרורו של המבקש ממאסר, הגישה המשיבה בקשה להטלת צו פיקוח לפי סעיף 12 לפי חוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006 (להלן: החוק). הבקשה הוגשה בהתאם להמלצת היחידה לפיקוח על עברייני מין (להלן: יחידת הפיקוח), בגדרה צוין כי המבקש סירב להיבדק לצורך הערכת מסוכנות עדכנית וכי על בסיס החומר הקיים הוערכה רמת המסוכנות המינית הנשקפת ממנו כבינונית.

בתום דיון במעמד הצדדים שנערך ביום 18.9.2017, הורה בית המשפט השלום (כב' השופט ד"ר ש' אבינור) על הגשת הערכת מסוכנות מעודכנת, לאחר שהמבקש חזר בו מסירובו להיבדק. באותו מועד הוטל צו פיקוח זמני שהטיל מגבלות שונות על המבקש, אך לא אסר עליו להחזיק ולהשתמש במכשיר המאפשר גלישה באינטרנט או לעבוד בעבודה שיש בה גישה לאינטרנט וקרבה לקטינים. חוות הדעת המעודכנת שהוגשה העריכה אף היא את מסוכנות המבקש כבינונית, והמליצה על שילובו בטיפול ייעודי קבוצתי לעברייני מין. בדיון ביום 15.1.2018 נעתר בית המשפט לבקשת המבקש לדחות את הדיון בעניין הצו הקבוע בכשישה חודשים, וזאת נוכח ההליך הטיפולי בו החל. בית המשפט התייחס בהחלטתו לטענת המשיבה כי קיים חשש ממשי לשימוש לרעה מצד המבקש בהתחשב בכך שלא נאסר עליו להשתמש במכשיר המאפשר גלישה באינטרנט, אך בית המשפט לא מצא לשנות את תנאי הצו הזמני.

3. ערר שהגישה המשיבה התקבל בהחלטה מיום 26.2.2018. בית המשפט המחוזי ציין, בין היתר, כי בנסיבות בהן המבקש ביצע את העבירות באמצעות מחשב וגלישה ברשת האינטרנט, ושימוש באינטרנט הוגדר כגורם סיכון, לא ניתן להימנע מלאסור עליו שימוש באמצעי זה. נקבע כי בתנאי הצו הזמני כפי שהוטלו על ידי בית משפט השלום המבקש עלול לסכן את שלום הציבור, ועל כן הורה בית המשפט על הוספת מגבלות בדבר איסור שימוש בכל מכשיר המאפשר גלישה באינטרנט, איסור על עבודה המאפשרת קשר וקרבה לקטינים, והוספת סמכות לקצין הפיקוח כאמור בסעיף 18(א)(8) לחוק.

4. מכאן בקשת רשות הערר שלפניי, בגדרה טען המבקש כי המגבלות שהוסיף בית המשפט המחוזי אינן מידתיות ופוגעות אנושות בחופש העיסוק. המבקש טען כי הוא איש מחשבים בהכשרתו הנדרש במסגרת עבודתו להשתמש ברשת האינטרנט, והטלת מגבלה האוסרת על שימוש כאמור תביא לפיטוריו המידיים מעבודתו. לתמיכה בטענה זו צירף המבקש מכתב ממעסיקו. המבקש ציין כי בהתאם לסמכותו של קצין הפיקוח לפי סעיף 18(א)(6) לחוק, קצין הפיקוח יוכל לחדור לחומר מחשב גם במקום עבודתו של המבקש, ובכך ימצא אמצעי פיקוח המטיל מגבלה מתונה יותר שתמנע מהמבקש לאבד את עבודתו.

עוד טען המבקש כי עבירת המין בה הורשע מצויה ברף הנמוך של העבירות, כי התנהגותו בעת ריצוי המאסר היתה לעילא ולעילא, וכי החל ממועד שחרורו החל בהליך של שינוי וטיפול אינטנסיבי ממנו התרשם אף בית משפט השלום. למבקש טענות נוספות כנגד המשיבה, שעיקרן בהתנגדותה להגשת הערכת מסוכנות עדכנית ולשילוב המבקש בטיפול ייעודי. כן נטען כי היה על המשיבה לערור כנגד התנאים שהוטלו בצו הזמני לאחר ההחלטה מיום 18.9.2017, ועל כן לא היה מקום לקבל את הערר מחמת השיהוי שבהגשתו.

להשלמת התמונה יצוין כי סמוך לאחר הגשת הבקשה התבקש עיכוב ביצוע החלטתו של בית המשפט המחוזי. בהחלטת מיום 8.3.2018 הורתי כי ההחלטה לא תעוכב עד לקבלת לתגובת המשיבה.

5. בתגובה מטעם המשיבה הוסבר כי בעקבות הגשת הערר ומכתב המעסיק, שלא היה בפני בית המשפט המחוזי עת קיבל את החלטתו, התבקשה יחידת הפיקוח לבחון אפשרות להתיר למבקש גישה מוגבלת לרשת האינטרנט במקום עבודתו הנוכחי. בדיקת יחידת הפיקוח העלתה כי החברה בה מועסק המבקש כוללת רק אותו ומעסיקו, מי שהיה חברו לכלא למשך תקופה קצרה ובעת הנוכחית אינו שוהה בארץ. בנסיבות אלה, לא הומלץ לאשר את מקום העבודה שכן לא ניתן להבטיח פיקוח אפקטיבי על השימוש שיעשה המבקש ברשת האינטרנט. עם זאת צוין כי ככל שהמבקש יציג מקום עבודה שיעמוד בתנאי הבקרה של יחידת הפיקוח וניתן יהיה להבטיח כי השימוש באינטרנט יוגבל לתחום עיסוקו, יוכל המבקש להגיש בקשה לעיון חוזר בתנאי הצו.

משזוהי עמדתה העדכנית של יחידת הפיקוח, טענה המשיבה כי אין המקרה מצדיק קיום דיון ב"גלגול שלישי", וכפי שעולה אף מהערכת המסוכנות האחרונה, בנסיבותיו של המבקש יש להתיר לו גישה לרשת האינטרנט רק במקום עבודה שיבטיח כי שימוש זה לא ינוצל לביצוע עבירות נוספות.

6. דין הבקשה להידחות.

7. ראשית יוער כי כפי שצינה המשיבה, הבקשה מעלה את שאלת סמכותו של בית משפט זה לדון בערר על החלטת ערכאת ערעור בדבר הוצאת צו פיקוח, נוכח שתיקתו של סעיף 23(2) לחוק באשר לאפשרות להשיג על החלטה זו, בין אם בזכות ובין אם ברשות. מקרים דומים שהגיעו לפתחו של בית משפט זה נדונו כבקשת רשות ערר, ומשנקבע כי העניין הפרטני לא הצדיק מתן רשות לערור, שאלת הסמכות לא הוכרעה לגופה (בש"פ 1048/15 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 8 (15.2.2015) (להלן: עניין פלוני); בש"פ 2703/14 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 3 (19.6.2014); בש"פ 2493/14 פלוני נ' מדינת ישראל (13.4.2014); בש"פ 1428/13 משה נ' מדינת ישראל (30.4.2013); בש"פ 6043/13 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 5 (10.9.2013)).

8. בהתאם, אף אני אדון בבקשה תוך הפעלת אמות המידה שנקבעו באשר למתן רשות לערור ב"גלגול שלישי". נוכח עמדתה העדכנית של יחידת הפיקוח, אני סבור כי הבקשה מעלה שאלה בעלת חשיבות עקרונית החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים, או כי מתקיימות נסיבות יוצאות דופן המצדיקות מתן רשות לערור (ראו, לדוגמה, בעניין פלוני, בפסקה 8).

יחידת הפיקוח בחנה את מקום עבודתו של המבקש ושבה וחזרה על ההמלצה להטיל עליו מגבלה ביחס לשימוש ברשת האינטרנט. בהתחשב בתנאים ובנסיבות של מקום העבודה הנ"ל, כפי שפורטו לעיל, לא ניתן להבטיח פיקוח אפקטיבי על השימוש שיעשה המבקש ברשת האינטרנט. לכך יש להוסיף כי פרט לעבירה נשוא ההליך דין, המבקש הורשע בשנת 2011 בעבירה של פרסום תועבה שבה דמותו של קטין, והדבר יכול ללמד על חשיבות הפיקוח בשלב הטיפול הנוכחי.

יחידת הפיקוח עדכנה כי ככל שיוצג מקום עבודה בו ניתן יהיה להגביל ולפקח על השימוש שיעשה המבקש

באינטרנט, ביכולתו לפנות בבקשה לעיון חוזר ומקום העבודה יבחן לגופו. במתווה זה נמצא האיזון הראוי בין המסוכנות הנשקפת מהמבקש כפי שעולה מהערכות המסוכנות בעניינו, לבין הרצון לאפשר למבקש לעבוד במקצועו ולהשתקם. בנוסף יש לציין כי עסקינן בתנאים שהוטלו במסגרת צו פיקוח זמני ולא בצו קבוע. על כן במכלול הנסיבות, לא מצאתי כי המקרה מצדיק את התערבותו של בית משפט זה.

אף לא מצאתי להתייחס ליתר טענותיו של המבקש כנגד התנהלות המשיבה, באשר הן אינן חורגות מעניינו הפרטני.

9. משהגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות, איני נדרש להכריע בשאלת הסמכות לדון ב"גלגול שלישי" בהחלטה על הטלת צו פיקוח, והיא תיוותר לעת מצוא.

סוף דבר, הבקשה לרשות ערעור נדחית, ועימה הבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, י"ג בניסן התשע"ח (29.3.2018).

ש ו פ ט